

Kristoforo užkulisiai

2016–2017 m. m.

Nr. I

REDAKCIJA

Kamilė Navikaitė 8c
Urtė Ivaškevičiūtė 5f
Agna Petkevičiūtė 7a
Lėja Povilaitytė 7b
Silvija Šilobritaitė 7b
Austėja Bačiulytė 7b
Agnė Černiauskaitė 7c
Kotryna Neverovičiūtė 7d
Julius Amolevičius 7e
Kotryna Burkovskytė 8a
Paulina Makelytė 8a
Deimantė Grincevičiūtė 8b
Ugnė Šilinskaitė (8c)
Simona Rudžionienė
Asta Lapėnienė

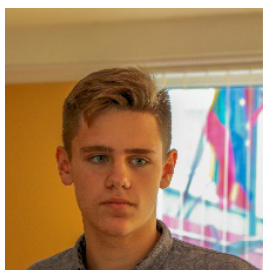

Redaktorės žodis

Sveiki, štai ir prasidėjo nauji mokslo metai, ženkime į juos su plačia šypsena! Kyla klausimas, o ko čia šypsotis? Betgi mokykloje tiek draugų, tiek įdomybių, tiek veiklos, tik spėk suktis... Tačiau besigroždami rudens spalvomis nepamirškime mokslų. Kibkime į darbus! Juk sakoma: „Gabumai kaip raumenys – auga treniruojami“. Taigi visiems linkiu treniruotis ne tik žaidžiant futbolą ar krepšinį, bet ir mokantis. O kad jums nebūtų nuobodu ir liūdna, visus metus jus lydės „Kristoforo užkulisiai“ ir progimnazijos Mokinių taryba, kuriai vadovauju aš, Kamilė iš 8c, o man gelbsti 5e klasės mokinys Kasparas. Pažadame savo šauniomis idėjomis ir gera nuotaika lydėti jus visus metus! Sėkmės mums visiems!

Kamilė Navikaitė, 8c

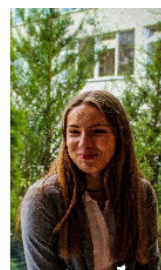
Maži ir dideli

Marius K. 8a

Viltė P. 8b

Meda L. 8d

Arnas V. 8c

Mokykla – tokia vieta, kur gali sutikti daugybę įvairių žmonių, išmokti naujų dalykų, suprasti, kuo nori būti užaugęs... Mums šie metai šioje mokykloje paskutiniai, o išvis jau aštunti. Tačiau čia yra vaikų, kuriems jie pirmi – įdomūs ir daug žadantys.

Paklausus keleto pirmokų, ar jiems patinka mokykla, jie atsakė, kad patinka: „Puiki mokykla, vaikai draugiški vieni su kitais“. Niekas nesiskundė, kad

norėtų kažką pakeisti. Pirmokai sako, kad būti pirmokais jiems yra lengva. Vos vienas kitas nerąšiai ištaria, kad pirmoku būti „truputį sunku“, ir tik vienas vaikas atsидūsta: „Sunku...“

Nebuvo užmiršta ir pirmokėlių praeitis – pirmieji draugai, pirmosios pažintys ir labai svarbi vaikystės dalis – darželis. Daugiau nei pusė pirmokų nenorėtų sugrįžti į darželį, tačiau yra ir tokių, kurie jo pasiilgo.

Nauja mokykla. Baisu ar įdomu?

Šiais metais prie Vilniaus šv. Kristoforo progimnazijos šeimos prisijungė būrys penktokų. Iš skirtingų mokyklų susirinkę vaikai jau turi daug emocijų ir susidariusią nuomonę apie jiems naują mokyklą. Vieniems naujovių pilna mokykla atrodo įdomiausia, kas gali nutikti, kitiems vis dėlto kėlė siaubą.

Kokie pasikeitimai labiausiai nustebino atėjusį į šią mokyklą?

„Kažkodėl atrodo, kad niekada netekdavo vaikščioti tiek, kiek čia, jau net pavargstu!“ – juokėsi Agatė. Kitiems buvo keista, kad per pertraukas nebūtina būti ten, kur tau bus pamoka, kad yra mokyklos laikraštis ir kad kiekviename aukšte budi mokytojai.

„Mane labai nustebino ir nudžiugino žinia, kad čia yra dvi ilgosios pertraukos, anksčiau taip nebūdavo!“ – džiaugėsi viena mokinė.

Vienas didžiausių pasikeitimų – galybė kabinetų

„Iš tikrųjų šaunu vaikščioti į skirtingas vietas, bet priprasti buvo sunkoka“, – tokia yra Medos nuomonė. Tačiau Kaptaras, vaikinukas, kuris iš karto atskleidė savo drąsą ir klasėje jau tapo seniūnu, mano kitaip. „Nuo 1 iki 10 tikrai vertčiau 10!“ – atsako. – „O jau priprasti iš

viso labai nesudėtinga!“

Todėl vieni dar nervinasi ir daug blaškosi, o kiti – be problemų nueina ten, kur ir vyks pamoka.

Pasiilgti – normalu. Ko labiausiai pasiilgsti buvusioje mokykloje?

Daugiausiai vaikai pasiilgstą pirmosios savo mokytojos. „Taip, pasiilgstu senosios mokytojos, bet draugų man gaila labiau“, – šiek tiek nuliūdusi sako viena mokinė. Malonius prisiminimus sukelia ir daugiau dalykų. Buvusios mokyklos jausmas, šventės, uniforma ar net valgyklos maistas.

Nusivyliau?

„Nenorėčiau nieko įžeisti, bet man netgi pasirodė, kad kai kurie aštuntokai jaučiasi per daug dideli ir kur kas geresni nei žemesnių klasių mokiniai...“ – gailisi Meda.

Agatė tam pritaria ir prideda: „Kai susidaro grūstys, atsiranda daug besis-

tumdančių, kurie tai daro tyčia, tai nėra gerai. Jau vien kai šiaip pastumia nemalonu, bet kai, tiesiogine to žodžio prasme, PRITRĖŠKIA prie sienos ar pargriaua... Nėra ką manyti. Tačiau tai tik vienintelis neigiamas mano pastebėjimas.“

Nuostabūs mokytojai – didžiausia mokinių svajonė

„Šioje mokykloje darbuotojai man labiau patinka negu praeitoje. Jie labai draugiški“, – į klausimą „Ką manai apie mokyklos darbuotojus?“ atsako mokinė. Jos draugė mano taip pat. „Jie tikrai šaunūs!“

Viskas puiku, bet pakeisčiau...

„Aš nedrausčiau mokiniams leisti muzikos, tik, žinoma, ją leisti reikėtų taip,

kad nebūtų sumaišties. Neleisčiau per daug garsiai ir muzika aukšte skambėtų tik viena“, – aiškina Kasparas. Meda tuoj pat atsako juokdamasi. „Aš turiu norą kaip ir daugelis mokinių – pavėlinti pamokų laiką!“

Yra mokinių, kurie pakeistų mokyklos išvaizdą ar net kai kurias taisykles... „Man nelabai patinka išorė“, – atsako viena penktokė. – „Pakeisčiau“.

Štai tokių minčių turi į naują mokyklą atėję šių metų penktokai. Ar ir tu mąstai panašiai, o gal su jais nesutinki? Kiekvienas turime skirtingą nuomonę, bet į naują mokyklą ateiti yra ištis šaunu, ar ne?

Urtė Ivaškevičiūtė, 5f

Maži ir dideli

atkelta iš **1** psl.

Praėjo dar tik mėnuo, kai pirmokai įžengė per mokyklos slenkstį, o visi jau žino, kokia jų mėgstamiausia pamoka. Dažnai minima kūno kultūra, šokis, o beveik pusės mokyklos pirmokų mėgstamiausia yra dailės ir technologijų pamoka.

Mokyklos uniforma mūsų progimnazijoje yra privaloma, ar tikrai visi ją mėgstata? O gal net patys mažiausi norėtų, kad ji neegzistuotų? Pirmokėliams uniformos labai patinka, jie sako: „Graži spalva, gražus stilius, nieko nekeisčiau“. Na, o vyriausieji mūsų mokyklos mokiniai teigia, kad uniformos dažnai pabosta, tačiau sutinka, kad jos yra geras dalykas.

Aštuntokai taip pat paatviravo, kaip jie jaučiasi mokykloje. Prisiminę Arno V. (8c) reakciją: „Aš vyriausias?“, galime daryti išvadą, kad jis dar neapsirato būti vyriausias. Na, o Meda L. (8d) teigia: „Hmm, labai keista, tikrai niekada nemaniau, kad taip bus, kad būsiu vyriausia, bet šiaip labai malonu“.

Mūsų interviu neapsiėjo be klausimo „Ar sunku būti aštuntoku?“ Juk atsirado daugiau pareigų, prisidėjo nauji mokomieji dalykai ir statusas – vyriausias. Viltė P. (8b) mąsto: „Sunku, nes reikės išlaikyti standartizuotus ir reikės eiti į kitą mokyklą, todėl yra baimės“, tačiau Marius K. (8a) mano visai priešingai: „Ne, nesunku – lengva“. Budėjimo klausimu aštuntokų nuomonės sutampa. Jie pritaria budėjimo idėjai ir mano, kad tai yra gerai. „Su kokiomis didžiausiomis problemomis susiduriate budėdami?“ Daugelis aštuntokų atsakė: „Neklausymas, stumdymasis valgykloje“.

Štai kokie tie mūsų aštuntokai – linksmi, nuovokūs, protingi, draugiški, nuosirdūs, tikras pavyzdys jaunesniems. Tad linkime vyresniesiems didžiausios sėkmės, baigiant šią mokyklą, o mažiesiems – sėkmingos pradžios.

Kamilė Navikaitė ir Ugnė Šilinskaitė, 8c

Mokytojų dienos proga

Spalio 5 diena yra Tarptautinė mokytojų diena. Šiais mokslo metais mes savo mokytojus pasveikinome kiek netradiciškai. Iš ryto jų laukė ne tik dainuojantys vaikai (maži, mieli, nuoširdūs pradinukai), bet ir klounas, kuris savo išvaizda ir šypsena džiugino kiekvieno akį. Po 3 pamokų mokytojus sveikinome aktų salėje. Mokytojų laukė saldžios mokinių tarybos dovanos ir svarbiausia – mokinių pieštų mokytojų portretų albumas. Kaipgi mūsų mokytojos jaučiasi tokią dieną? Pakalbinome anglų mokytoją Beatą Vasiliauskaitę.

– Kokios emocijos užplūsta ir kokios mintys būna jūsų glauvoje, kai mokiniai ateina jūsų sveikinti?

– Labai, labai smagu! Jaučiuosi labai įvertinta, jaučiuosi, kad dirbu ir stengiuosi ne veltui. Tikriausiai kiekvienam gera ir smagu būti sveikinamiems.

– Kuo norėjote tapti, kai buvote mokinė ir dar nemanėte, kad būsite mokytoja?

– Tiesa sakant, maniau. Turėjau dvi

mintis: būsiu arba mokytoja, arba psichologė. Kai baigiau mokyklą, tuomet apsisprendžiau – būsiu mokytoja.

– Ar nesigailite tapusi mokytoja?

– Na, dar kol kas ne. :)

Štai kokiomis emocijomis gyvena mūsų mokytojai. Ačiū Jums, mūsų šaunieji mokytojai! Tikimės, kad šventė Jums patiko. Dar kartelį sveikiname Jus ir linkime gerų mokslo metų!

Skirkime 10 minučių kalboms

Svarbiausia kalbos paskirtis – būti žmonių bendravimo priemone. Ji atskleidžia kultūrą, tautos savimone, vertybes. Kalboje sukaupta tautos istorija, psichologija, atsispindi santykiai su kitomis tautomis.

Kiekvienais metais rugsėjo 26 d. visoje Europos Sąjungoje minime Europos kalbų dieną. Pirmą kartą ši šventė buvo paminėta 2001 metais. Šis renginys, kurį organizavo Europos Taryba ir Europos Sąjunga, įtraukė milijonus žmonių iš 45 dalyvaujančių šalių. Šiuo renginiu buvo skatinamas kalbų mokymasis. Po šio sėkmingai praėjusio renginio Europos Taryba paskelbė rugsėjo 26 dieną Europos kalbų diena. Papasakoti žmonėms apie įvairių kalbų mokėjimo svarbą, didinti daugiakalbystę ir tarpkultūrinį supratimą, skatinti, išsaugoti ir stiprinti turtingą Europos kalbų ir kultūrų įvairovę – tai buvo pagrindiniai šios dienos tikslai.

Džiugu, kad kasmet Vilniaus šv. Kristoforo progimnazijoje ir mes minime Europos kalbų dieną. Šiais metais mokiniai turėjo surinkti informaciją apie mokytojo nurodytą Europos šalį ir paveikslėliais, išskarpomis dekoruoti kartoninę dėžę.

*Europos kalbų diena*i paminėti skirta mokinių kūrybinių darbų paroda „Babelio bokštas“

Rugsėjo 26 d. šios dėžės virto „Babelio bokštu“, pasitinkančiu visus ateinančius I mokyklos aukšte. Buvo labai įdomu atlikti šį darbą kartu su klasės draugais ☺.

Minėdami Europos kalbų dieną šiais mokslo metais, rytą pradėjome akcija „Skirkime 10 minučių kalboms“. Per pirmą pamoką klausėmės mokytojų pranešimo apie tai, iš kur atsirado kalbos. Pasirodė, mokslininkai nesutaria, kada žmonės (ar jų pirmtakai) pradėjo vartoti kalbą. Pagal vieną versiją, kalba galėjo atsirasti su kromanjoniečių atsiradimu, nes jų gerklų vamzdelis 1,5 karto ilgesnis už neandertaliečių, o to pakako išsivystyti artikuliacijai. Noam Chomsky tyrimai atskleidžia,

nukelta į 7 psl.

3a klasės mokinė Tėja Rubinskaitė – Vilniaus vaikų ir jaunimo centro konkurso, skirto Europos kalbų dienai, laureatė

Septintokų komanda „Kristoforiečiai“ – Martynas Rinkevičius, Lukas Kondrašovas, Gabrielis Lakis, Ignė Elena Maniušytė – Vilniaus Emilijos Pliaterytės viktorinos, skirtos Europos kalbų dienai, II vietos laimėtojai

Filmas „GITEL“

Šių metų rugsėjo 23 d. kino teatruose pasirodė filmas „GITEL“. Šis filmas mūsų mokyklai svarbus tuo, kad jame vienus pagrindinių vaidmenų atliko dvi mokyklos mokinės: Miglė Petkevičiūtė iš 6e klasės ir Agna Petkevičiūtė iš 7a klasės. Kokie jų prisiminimai?

– **Kaip jus išrinko vaidinti filme?**

– Mano mamos draugė pamatė skelbimą facebook'e, jog ieško rudaplaukės, rudaakės mergaitės vaidinti filme. Mano mama susidomėjo ir nusiuntė mūsų nuotraukas į aktorių atrankas, tačiau nuotraukos netiko, todėl mus pakvietė atvykti nusifotografuoti studijoje. Mama iš karto pradėjo nerimauti: „Kaip reikės pasakyti kitai dukrai, kad išrinko jos sesę? Kaip ji jausis tai išgirdusi?“

– **Tai kodėl vaidinote dviese?**

– Pasirodo, kad filme turėjo vaidinti dvi sesutės. „Bet juk neįmanoma rasti dviejų rudaakių, rudaplaukių sesučių! Ir dar aštuonerių ir dešimties metų amžiaus!“ – manė režisierius, todėl įkėlė skelbimą, kad ieško vienos mergaitės. Mes buvome išimtis. Man tuomet buvo 10 metų, o Miglei – 8-eri. Jau kitą dieną gavome prašymą atvykti susitikti su režisieriumi ir garsia Europos aktore Marija

Korenkaite, kuri turėjo atlikti pagrindinį vaidmenį.

– **Kas vyko toliau?**

– Tada prasidėjo matavimai, rankomis kryželiu siuvamos suknelės, paltukai pagal mūsų išmatavimus, vykome pas kaskadininkus, mokėmės griūti. Reikėjo susitikti su režisieriumi ir aptarti scenarijaus ir scenų neaiškumus.

– **Kokie jūsų išpūdžiai? O gal susidūrėte ir su sunkumais vaidindamos?**

– Man sunkiausia buvo išmokyti griūti, tačiau tai nesustabdė manęs ir aš vis tiek išdrišau. Kai teko vaidinti Devintajame forte, turėjom gulėti duobėje, būti apsiavusioms plonus odinius batukus, vilkėti tik kažmyrinėmis suknutėmis. Na, o linksmiausia buvo, kai kiekvieną kartą nufilmavus sceną prie mūsų pribėgdavo visa kūrybinė grupė, nešina šiltomis striukėmis ir antklodėmis. Patiko, kai kiekvieną kartą prieš vaidinimą mums pada-

rydavo šukuosenas ir makiažą, kad primintume mirusias mergaites.

– Apie ką šis filmas?

– Tai meilės istorija. Apie tai, kad meilė turi galių gydyti žaizdas ir padeda išgyventi dideles negandas. Taip pat ir apie vadinamąją „išgyvenusiųjų kaltę“ – Gitel yra moteris, kurios visi šeimos nariai, o skaudžiausia dėl jos jaunosios sesutės, buvo nužudyti per Holokaustą. Ji jaučiasi kalta, kad išgyveno, kai visi kiti šeimos nariai žuvo. Dėl to ji neleido sau būti laiminga, įsimylėti, jausti pasitenkinimą. Galiausiai, nors filmo veiksmas vyksta 1969 metais Rusijoje, mes matome Gitel prisiminimų vaizdus iš Kauno geto ir Devintojo forto 1941 metais. Taigi žiūrovai turi galimybę sužinoti tiek apie tas siaubingas žudynes, tiek apie išgyvenusiųjų kaltės jausmą.

Agna Petkevičiūtė, 7a

Skirkime 10 minučių kalboms

atkelta iš 5 psl.

kad žmonės turi įgimtų kalbinių sugebėjimų, kai kurios gramatinės taisyklės yra akivaizdžiai įgimos, tačiau sunku nustatyti, ar jos yra natūrali mąstymo gebėjimų dalis (ar atskiriamos nuo mąstymo proceso apskritai). Kai kurie eksperimentai parodė, kad šimpanzės galima išmokyti žmonių (gestų) kalbos, šių gestų išmokusios šimpanzės juos naudoja, sudarydamos sakinius, tačiau kol kas neįmanoma tiksliai pasakyti, kiek kalbinių sugebėjimų turi gyvūnai.

Šiais mokslo metais prisijungėme ir prie Vilniaus Emilijos Pliaterytės progimnazijos organizuojamos viktorinos apie kalbas. Mūsų septintokų komanda „Kristoforiečiai“, kurios nariai buvo Martynas Rinkevičius, Lukas Kondrašo-

vas, Gabrielis Lakis, Ignė Elena Maniūšytė, laimėjo antrąją vietą. Šaunuoliai! O trečiokė Tėja Rubinskaitė tapo laureate Vilniaus vaikų ir jaunimo centro organizuotame piešinių konkurse, skirtame Europos kalbų dienai paminėti. Puiku, Tėja!

Išvada tokia: kalbų mokėjimas yra labai naudingas. Svečioje šalyje mes jaučiamės kur kas geriau, kai galime susikalbėti, taip pat smagu padėti užsieniečiui, klaidžiojančiam po Vilnių, rasti kelią. Be to, kalbų mokėjimas gali praplėsti mūsų draugų ratą, padėti pažinti kitas kultūras.

Informacija parengta remiantis

www.wikipedia.lt

Lėja Povilaitytė, 7B klasė

Austėja Bačiulytė, 7B klasė

Silvija Šilobritaitė, 7B klasė

Šūkis:

Greičiau, aukščiau, tvirčiau !

Irklavimas

Irklavimas – sporto šaka, fizinių pratimų rūšis, aktyvaus poilsio priemonė, pramoga; taip pat lenktynės bet kokios konstrukcijos buitinėmis valtimis, sportinėmis irklinėmis valtimis ar jūrinėmis valtimis. Irklavimo valtyse visos jų dalys, taip pat ir judančių dalių ašys, turi būti gerai įtvirtintos, išskyrus irkluotojų sėdynėles, kurios gali judėti išilgai valties ašies. Irklavimas aparatu ar baseine, imituojant irklavimą taip pat laikomas irklavimu (Tarptautinė irklavimo federacija – FISA).

Atspėkite

1. Komandinis žaidimas, kuris žaidžiamas ant žolės su lazda ir kamuoliuku tarp dviejų komandų.
2. Neįgaliųjų sporto šaka akliams, sukurta austro Hanz Lorenzen ir vokiečio Sepp Reindle.
3. Vandens sporto rungtis, kurioje sportininkai turi kuo taisyklingsiau ir meniškiau šokinėti į vandenį nuo specialių platformų arba lanksčių lentų.
4. Ekstremali žiemos sporto šaka, laisvalaikio pramoga ar kelionės būdas, kai judama sniegu prie kojų pritvirtinus slides.

Atsakymai: žolės riedulys, golbolas, šuoliai į vandenį ir slidinėjimas.

Visų laikų geriausios motyvacinės sporto citatos

- Jau geriau vienas žmogus parodo, kaip sportuoti, nei penkiasdešimt pasakotų apie tai. (Knutas Rockne'as – amerikietiško futbolo žaidėjas)
- Trofėjai kaupia dulkes, o atsiminimai tęsiasi amžinai. (Mary Lou Retton – lengvaatletė)
- Ką turi daryti su klaida: atpažinti ją, priimti ją, išmokti iš jos, pamiršti ją. (Deanas Smithas – krepšinio treneris)
- Aš nekenčiau kiekvienos treniruotės minutės, bet pasakiau sau: „Nesustok. Kentėk dabar ir visą gyvenimą gyvenk kaip čempionas“. (Muhamadas Ali – boksininkas)

Įdomūs faktai apie Rio 2016

- Kasdien virėjai atletams pagamindavo 60 000 maisto porcijų.
- Valgykla, esanti olimpiname kaimelyje, yra 4 olimpijų baseinų dydžio, t.y. 200 m ilgio ir 100 m pločio.
- Jauniausiai dalyvei olimpinėse varžybose buvo 13 metų. Ji varžėsi 100 m plaukimo nugara rungtyje.
- Vyriausia sportininkė, kuri rungėsi Rio de Žaneiro olimpiadoje, yra jojikė Julie Brougham (62 m.) iš Naujosios Zelandijos.
- Rio de Žaneire patruliavo apie 85 000 karių ir policininkų.

Skaitykite daugiau: <http://www.faktas.lt/pasaulis/idomus-faktai-apie-rio-2016>

Sporto žvaigždynas

Ričardas Berankis - (g. 1990 m. birželio 21 d., Vilnius) – pirmasis Lietuvos tenisininkas, patekęs į ATP reitingo pirmąjį šimtuką, šiuo metu reitinge užima 55-ą vietą (2016 m.). Jis tapo pasaulio čempionu iki 14 metų amžiaus grupėje bei nugalėjo 2007 m. US Open jaunių varžybose.

Ričardo tėvas yra taksi vairuotojas Genadijus. Motina – pašto darbuotoja Jelena. Vyresnioji sesuo Lina. Žaisti tenisą Ričardas pradėjo būdamas dvejų metų amžiaus, kadangi tenisą tuo metu žaidė jo sesuo. Kai Ričardui sukako devyneri, jo treneriu tapo Remigijus Balžekas, treniruojantis Ričardą iki šiol.

Be teniso Ričardui taip pat patinka žvejoti, žaisti biliardą, klausytis muzikos ir žiūrėti filmus, nors dėl dažnų treniruočių tam daug laiko nelieka. Ričardas moka lietuvių, anglų ir rusų kalbas.

Arvydas Sabonis (g. 1964 m. gruodžio 19 d. Kaune) – Lietuvos krepšininkas, olimpinis ir pasaulio čempionas, nuo 2011 m. spalio 24 d. Lietuvos krepšinio federacijos prezidentas.

Ūgis – 2,21 m. Marškinėlių numeris – 11.

2011 m. spalio 24 d. A. Sabonis išrinktas LKF prezidentu. Jis pakeitė nuo 1991 m. LKF vadovavusį Vladą Garastą.

Sabonis moka lietuvių, rusų, lenkų, ispanų ir anglų kalbas.

Pasitikrink žinias

1. Koks A. Sabonio marškinėlių numeris?

- a) 21
- b) 13
- c) 11

2. Kokio amžiaus buvo pati jauniausia Rio 2016 olimpinių žaidynių dalyvė?

- a) 13
- b) 21

3. Kokios kalbos nemoka R. Berankis

- a) rusų k.
- b) lenkų k.
- c) anglų k.

4. Tarptautinė irklavimo federacija.

- a) FISA
- b) TIF

Brazilija ir sportas

Šiais metais Brazilijoje vyko olimpinės vasaros žaidynės. Ta proga mūsų laikraščio korespondentai Kotryna, Julius ir Deimantė parengė informaciją apie egzotišką šalį ir sportą, pritraukusį milijonus žmonių.

Brazilijos Federacinė Respublika – valstybė Pietų Amerikos žemyne, didžiausia ir daugiausiai gyventojų turinti šio žemyno valstybė. Brazilija yra didžiausia pagal plotą ir gyventojų skaičių portugališkai kalbanti valstybė pasaulyje. Ji yra penkta valstybė pagal užimamą plotą ir gyventojų skaičių pasaulyje.

Pirmieji žmonės į Brazilijos teritoriją atsikėlė 6 tūkst. m. pr. Kr. Kai šalį atrado europiečiai, vietos indėnų gentys tebebuvo neolito stadijoje. Labiausiai išvystytas regionas buvo Atlanto vandenyno pakrantės, apgyvendintos Tupių indėnų genčių, kurios vadino jas Pindorama – palmių šalimi. Braziliją 1500 m. sausio 26 d. atrado ispanų keliautojas Vicente Yáñez Pinzón, kuris aplenkė portugalų ekspediciją, vadovaujamą Pedro Alvares Cabral.

Kotryna Burkovskytė, 8a

Egzotiški Brazilijos gyvūnai

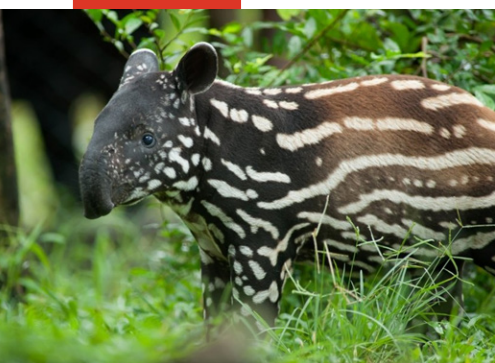
Oposumas

Šis mielas gyvūnėlis tikriausiai jums yra matytas filme „Ledynmetis“. Oposumai yra iš sterblinių žinduolių būrio. Tai primityviausi dabartiniai sterbliniai, kurie yra nuo pelės iki katės didumo ir mažai

pakitę nuo mezozojaus pabaigos. Galūnės penkiapirštės. Pėdų pirmasis pirštas didelis, atsilošęs, kiti pirštai normalūs. Uodega ilga, beveik visa plika, kabi. Dantų 50. Priekiniai dantys smulkūs, tačiau iltys stambios. Aktyvūs naktį, gerai laipioja medžiais, minta gyvūnais arba visą dieną. Paūgėjusius jauniklius patelė nešioja ant nugaros.

Tapyras

Tapyrai – neporakanopių žinduolių būrio, monotipinės tapyrinių šeimos gentis, kuri istoriškai labai sena ir iki šių dienų beveik per 35 milijonus metų mažai pakitusi. Neretai tapyrai vadinami „gyvosiomis fosilijomis“. Gyvūnai, panašūs į kiaules, turi trumpą ir judrų straublį, kuris suformavo nosiai suaugus su viršutine lūpa. Tapyrai ėda ne tik įvairiausias augalus, bet ir smulkius bestuburius ir stuburinius gyvūnus. Judri straublinė nosis

nuolatos juda, o puikiai išvystyta uoslė padeda aptikti viską, kas tik tinka maistui.

Vietiniai gyventojai medžioja tapyrus – tiek sausumoje, tiek vandenyje iš valčių. Mėgsta jų mėsą, be to, perdirba odą. Kaimuose labai dažnai galima pamatyti mažų tapyriukų, kurių motinos buvo užmuštos. Jie greitai pripranta prie žmonių, čiulpia iš buteliuko pieną, sulaukę kelių savaičių noriai ėda virtas daržoves, įvairiausias košes, paaugę ėda žolę, ypač mėgsta kukurūzus. Vaikai mielai jodinėja ant prijaukintų tapyrų.

Julius Amolevičius, 7e

Obuolių pyragas

Rudenį daugelį žmonių užklumpa problema – kur dėti obuolius, kad jie nepradėtų pūti. Vieni spaudžia sultis, kiti jais apdaliuja gimines, draugus ir kaimynus, o aš siūlau kepti obuolių pyragą.

Reikės:

- 5 obuolių;
- 200 g sviesto;
- 200 g cukraus;
- 350 g miltų;
- kepimo miltelių;
- pakelio vanilinio cukraus;
- 3 kiaušinių;
- pagal skonį cinamono;
- 2 šaukštelių pieno.

Sviestą išlydykite ir gerai išsukite su cukrumi ir vaniliniu cukrumi. Kiaušinius išplakite šluotele iki baltų putų, supilkite į cukraus bei sviesto masę ir gerai išsuki-

te. Tada suberkite miltus, kepimo miltelius, dar kartelį viską gerai išmaišykite ir 30 min. padėkite šaltai.

Į karščiui atsparią kepimo formą klokite sviestinio popieriaus, berkite saujelę miltų ir tolygiai paskirstykite trečdalį tešlos masės.

Obuolius nulupkite, perpjaukite per pusę, supjaustykite plonytėmis skiltelėmis ir paskirstykite ant tešlos. Užberkite truputį su cukrumi sumaišyto cinamono, tada vėl klokite tešlos ir berkite obuolių.

Viršutinę tešlos sluoksnį aptepkite kiaušinio ir pieno plakiniu. Pyragą kepkite iki 180o C įkaitintoje orkaitėje apie 45 min. Tiekite apibarstę cukraus pudra.

Agnė Černiauskaitė, 7c

PASIJUOKIME

Dėdė gavo sūnėno laišką ir rašo jam atsakymą: „Štai tau 10 eurų, kurių prašei. Ir išmok taisyklingai rašyti. 10 rašoma ne su dviem nuliais“.

Kalbasi mama ir dukra:

- Mama, turiu tau naujieną...
- Gal gavai 10 iš matematikos kontrolinio?
- Mam, sakiau naujieną, o ne stebuklą.

Mokykloje:

- Vaikai, šiandien kartosime asmenavi-mą. Petriuk, išasmenuok veiksmažodį „gyventi“ būtuojų kartiniu laiku.
- Aš miriau, tu mirei, jis, ji mirė...

Kaip pagauti zuikį? Pasislėpk už medžio ir skleisk morkos garsus!

Važiuoja du estai liftu. Liftas įstringa. Estai stovi. Praeina 10, 20, 30 minučių... Galų gale vienas estas paklausia kito:

– Eee... Kaaažkooo léeétai vaaažiuoojaa-am...

Žmogelis prieina prie picerijos. Mato užrašą: TIK ŠIĄ SAVAITĘ! PIRK 2 PICAS, 4 GAUSI NEMOKAMAI!!!

Tada šalia perskaito: „P.S. Pasiūlymas negalioja nuo antradienio iki sekmadienio. Pirmadieniais nedirbame!“

Petriukas sako tėčiui:

- Tėti, direktorius skambino, nori, kad atvažiuotum.
- Tai ką vėl pridirbai?!
- Čia tavo direktorius skambino...